

duben 2010

„Jakmile turista dostane vízum, oddechneme si.“ Rozhovor se zástupkyní ředitele cestovní kanceláře o Lvovském konzulátu

Lucie Trlifajová

Abstrakt:

Rozhovor s Tetyanou Nykolyshyn, zástupkyní ředitelky Lvovské pobočky cestovní kanceláře Trident, zprostředkovává zkušenost cestovních kancelářů, pro které jsou cesty jejich klientů na západ bojem o získání víza. Rozhovor byl veden v prosinci 2009.

Můžete stručně popsat činnost cestovní kanceláře Trident ve vztahu k České republice?

Trident je jedna z nejvýznamnějších západo-ukrajinských cestovních agentur. Obvykle se nesoustředíme na autobusové zájezdy, jako jiné agentury, ale na střední a vyšší třídu, individuální cesty pro pár lidí. V Česku je hlavní destinací Praha, pak Karlovy Vary, uvažujeme o tom, že bychom zahrnuji do nabídky i české hory.

V současnosti, zejména v kontextu ekonomické krize, jsou velmi populární zájezdy na tři, čtyři dny, protože jsou levné. Nabízíme kombinace prohlídek, odpočinku v pěkném hotelu, lázní, hor... V tomto ohledu je Česko ideální destinace.

Jako cestovní kancelář máte právo vyřizovat vašim klientům žádosti o vízum. Jaké dokumenty jsou potřebné v případě České republiky?

Pozvání z české strany, potvrzení, že vše je skutečně rezervované a zaplacené, potvrzení o příjmu z práce, výpis z banky a pak ještě kopie různých dokumentů, pasu, vnitřního pasu¹, pojištění, a pokud jedou klienti vlastním autem, tak pojištění auta. Dokumentů, které musí klienti dodat, je skutečně dost.

Pro řadu turistů přitom představuje Česká republika lákavou variantu. Většinou by rádi přišli, vybrali zájezd, zaplatili a jeli. Ovšem ve chvíli, kdy vidí, kolik dokumentů je nutno zařídit, kolik by je to stálo úsilí, řada z nich raději zůstává na Ukrajině.

Polský konzulát je otevřenější, vyžadují menší počet dokumentů, například nechtějí výpis z banky. Proto také jezdí hodně lidí do Polska, populární je Zakopané.

Na českém konzulátu je speciální den vyhrazený pro cestovní kanceláře. Na polském konzulátu je speciální fronta, víza je možné podávat každý den, ale jen v určitém časovém úseku. Ta fronta není dlouhá.

Dnes je 4. prosince – řekněme, že váš klient chce vycestovat 19. prosince. Do kdy musí podat žádost o vízum?

Pro Polsko by stačilo, aby nám turisté předali své připravené dokumenty 11. prosince, pro Rakousko 7. prosince, pro Českou republiku je už dneska pozdě.

Zatímco polskému konzulátu stačí týden a do Rakouska je to jen deset dní, na českém musí cestovní kancelář odevzdat dokumenty tři týdny před cestou. Turista nám odevzdává dokumenty ještě týden předem.

Většinou mu přitom trvá další týden, než získá všechny potřebné dokumenty, to znamená, že musí začít alespoň pět týdnů před cestou. I když chce jet ven jen na pár dní.

Jestli byste se dneska, 4. prosince, rozhodla, že chcete jet do Česka na Nový rok, už je pozdě. Největší problém s Českem je právě doba potřebná k získání víza.

Hlavním cílem pečlivých kontrol je strach, že turistická víza budou zneužita k práci. Jak se díváte na tuto otázku?

Pracuji v turismu už téměř deset let. Je to naposledy před pěti lety, co se jezdilo pracovat na turistická víza. V posledních pěti letech už takoví „turisté“ nepřicházejí. Lidé, co chtějí odjet, aby v zahraničí pracovali, to nedělají přes nás, ale přes nějaké prostředníky, přes pozvání, nevím. Asi jsou i takové agentury, co se zabývají jen přípravou víz.

Řada věcí jde poznat hned, jak turista přijde, podle pasu, podle typu člověka. Jestliže řekne, že chce jet prostě do Česka, nebo že chce jen vízum, je to zřejmé.

¹ De facto ekvivalent českého občanského průkazu.

Některé cestovní kanceláře, a to je časté u autobusových zájezdů, vybírají od svých klientů pasy. Cílem je samozřejmě zabránit tomu, aby turista v zemi zůstal. Není to legální, ale dělá se to. My sami to neděláme, u individuálních zájezdů to ani nemá smysl.

Turisty, kteří jedou s naší cestovní kanceláří, poměrně důkladně prověřujeme. Turista nám vždycky nechává své kontaktní informace. Platí se předem, hotely jsou poměrně luxusní, čtyřhvězdičkové.

V naší kanceláři máme speciální oddělení, které se zabývá jen vízy, prověřuje, jestli jsou všechny dokumenty připravené ještě před tím, než jsou poddané na daný konzulát. Volají do práce, jestli tam ten člověk skutečně pracuje. V případě, že existuje nějaké podezření, že žádá o vízum za jiným účelem než turistiky, zjišťujeme si další informace.

Po návratu každý manažer volá turistům a ptá se jich, jak byli spokojení. Nikdy se nestalo, že by nebylo možné naše klienty zkontaktovat.

Vaše kolegyně před dvěma roky v rozhovoru pro [migraceonline.cz](http://www.migraceonline.cz) uvedla, že „někdy má dojem, že turismus neznamená nic jiného než zápas o víza“.² Vidíte to i dnes stejně?

Ano. Turismus, to je vlastně permanentní kontrola víz. Pro každého klienta máme balík dokumentů, potřebných pro vyřízení víza.

Ostatně, proto je také tak populární Egypt nebo Turecko, kam víza mít nemusíme. Naši turisté jsou ochotni zaplatit 30, klidně 50 euro navíc za dražší zájezd, jen když nebudou procházet tou vízovou procedurou.

Představte si, že připravujete zájezd pro turisty tak, aby jim skutečně vyhovoval – prostředí, služby, aktivity. U vás stačí jen to, klient zaplatí a je možné jet. U nás je potřeba mít ještě všechny ty dokumenty.

Jakmile turista dostane vízum, oddechne si. Teď už vše půjde, zájezd dobře dopadne, hlavně když už to vízum má.

Někdo z těch politiků, co tak mluví o vízovém režimu, by si měl sám zkusit sehnat všechny ty dokumenty. Jak se turisté mají cítit? Není pak pochopitelné, že si říkají – proč bychom měli do té země jet?

Článek vznikl v rámci projektu "Visawatch" Multikulturního centra Praha za podpory CEE Trust.

Trust for Civil Society
in Central and Eastern Europe

² Viz. Turistický průmysl a víza. Rozhovor s ředitelkou Lvovské cestovní kanceláře. Publikováno 16. 9. 2007. Dostupné online: <http://www.migraceonline.cz/e-knihovna/?x=2041209> (Navštíveno 25. 1. 2009).

O autorce

Lucie Trlifajová vystudovala etnologii na Filosofické fakultě Univerzity Karlovy v Praze, ve své diplomové práci se věnovala ukrajinské migraci v ČR. Během studií strávila rok ve Francii na Université de Toulouse. V současnosti koordinuje v Multikulturálním centru Praha projekt Visawatch.